

ת"פ 72242/07/18 - מדינת ישראל נגד אביעד איבגי, יובל קריטי - נדון, גיל יגל יהודה פהימא - נדון

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 72242-07-18 מדינת ישראל נ' איבגי ואח'
לפני כבוד השופט יריב נבון
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. אביעד איבגי
2. יובל קריטי - נדון
3. גיל יגל יהודה פהימא - נדון

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה, מר אריאל גמזו - פרקליטות מחוז צפון

מטעם הנאשם 1: בעצמו וב"כ עו"ד דניאל וייס מטעם הסנגוריה הציבורית

פסק דין

ללא הרשעה לנאשם 1

1. בישיבה שהתקיימה ביום 13.6.2019, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני במסגרתו יודה הנאשם בכתב אישום מתוקן ויופנה לשירות המבחן להכנת תסקיר בעניינו. עוד סוכם בין הצדדים כי לאחר קבלת התסקיר תעתור המאשימה לעונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות ואילו הסנגור רשאי לטעון באופן חופשי. על אף דרישת המאשימה להרשיע את הנאשם עובר לקבלת התסקיר נמנעתי מכך על מנת שלא לפגוע בהמשך שירותו הצבאי. בד בבד הבהרתי לצדדים כי אבחן את שאלת ההרשעה בבוא העת לאחר קבלת התסקיר ושמיעת טיעוני הצדדים.

2. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירות שעניינן **תקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ו**הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 3.2.2017, מעט לאחר חצות, במועדון ה"U" או "שאטו" בטבריה, הבחין אמיר סייד אחמד, שעבד כמאבטח במועדון (להלן: "**המאבטח**"), שהנאשם, יחד עם יובל קריטי וגיל פהימא (להלן:

עמוד 1

"האחרים"), משתוללים ברחבת הריקודים ומפריעים למבלים אחרים. המאבטח ניסה להרגיע את הנאשם והאחרים וביקש מהם לחדול מהתנהגות זו אך הם המשיכו. לפיכך, הודיע המאבטח על כך למנהל האבטחה במועדון שהגיע למקום והחליט להוציא את הנאשם והאחרים מהמועדון. לאחר שהנאשם והאחרים הוצאו על ידי המאבטח מהמועדון הם החלו להשתולל ואמרו שייכנסו בכוח. לאור התנהגותם הזעיק המאבטח את המשטרה.

3. בהמשך לאמור, הגיעה למקום ניידת ובה השוטר יהודה לבנון (להלן: "יהודה") ומתנדב. יהודה ניגש לנאשם ולאחרים שהיו עמו וביקש מהם להזדהות. הנאשם סירב להזדהות, התקרב ליהודה באופן מאיים והחל לקלל אותו. למקום הגיעה ניידת נוספת בה היו השוטרים משה אלמלם (להלן: "משה") ותום אזרזר. משה הבחין בנאשם ובאחרים משתוללים וצועקים על יהודה ואף הבחין בנאשם מתקרב אליו באופן מאיים, ולכן הודיע לנאשם ולאחרים שהם מעוכבים בחשד לאיומים. בתגובה התקרב הנאשם למשה ואמר לו "מה אתה מסתכל עלי" ודחף אותו. הנאשם המשיך לדחוף את משה שהודיע לו שהוא עצור. יהודה התקרב למשה והשנים ניסו להשתלט על הנאשם שהתנגד פיזית למעצרו, השתולל והכה את יהודה. עוד נטען כי הנאשם נמלט מן המקום אך יהודה רדף אחריו ותפס אותו בידו. בתגובה עיקם הנאשם את ידו של יהודה ודחף אותו לכביש. יהודה ריסס את הנאשם בתרסיס פלפל, השתלט עליו, כבל אותו באזיקים והוביל אותו לניידת. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה ליהודה שריטה בידו השמאלית.

תסקיר שירות המבחן :

4. בעניינו של הנאשם נערך ביום 24.11.2019 תסקיר ממנו עולה כי הנאשם בן 20, משרת שירות צבאי סדיר כלוחם בגדוד שקד של חטיבת גבעתי. הנאשם הביע בפני שירות המבחן שביעות רצון משירותו הצבאי וציין כי בכוונתו להמשיך לקורס קצינים. לנאשם אין הרשעות קודמות ובהתייחסו לעבירות נשוא הליך זה מסר כי הוא יצא לראשונה למועדון עם חבריו, לאחר שעבר את גיל 18, ושתה אלכוהול. לדבריו, התעורר ויכוח בין מבלה במועדון לבין חבריו ובשל כך הוצאו הוא וחבריו מהמקום על ידי המאבטחים. לדבריו, מאחר שמעילו נשאר בתוך המועדון הוא רצה להיכנס שוב אך המאבטח לא הסכים לכך. הנאשם מסר כי הוא וחבריו הגיבו בהתלהמות מילולית והמאבטח הזמין את המשטרה. לדבריו, כאשר השוטרים הגיעו למקום חברו החל לצעוק עליהם ולכן הוא ניסה להרחיקו מהם במשיכה ואמר לו שלא כדאי לו להסתבך. הנאשם טען כי השוטרים ביקשו ממנו לעזוב את חברו ובשלב הזה ריססו אותו בגז פלפל. הנאשם מסר כי גז הפלפל והאלכוהול אותו שתה לפני כן טשטשו אותו והוא מתקשה להיזכר בהתנהגותו בהמשך.

5. הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער וחרטה על מעשיו אשר לתפיסתו הושפעו משתיית אלכוהול באותו ערב. הנאשם מסר כי בעת ביצוע העבירות הוא התנהג באופן שאינו מווסת דבר שאינו מאפיין אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הצליח לבחון את הכשלים בהתנהלותו בעת האירוע ואף הצליח להתחבר למניעים שהובילו את השוטרים לפעול כפי שפעלו. הנאשם מסר לשירות המבחן כי מאז האירוע הוא הקפיד לשתות באופן מזדמן כמות מועטה של אלכוהול.

6. שירות המבחן התרשם מצעיר שנמצא בשלב גיבוש זהותו העצמית. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם הינו

אדם חיובי שגדל בבית שהעניק לו את צרכיו. במועד ביצוען של העבירות היה הנאשם בעיצומו של תהליך יציאתו בשאלה אשר היה מלווה בבלבול שהוביל לחיפוש עצמי. הנאשם נושא בעמדות פרו חברתיות ושומרות חוק ונראה כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע. שירות המבחן התרשם כי השירות הצבאי מהווה עבור הנאשם מקום בו יוכל להביא את יכולותיו לידי ביטוי ומסייע בהעלאת ערכו העצמי. להערכת שירות המבחן רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה. בנוסף, שירות המבחן מדגיש כי הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לפגוע באופן ממשי בדימויו העצמי וזאת בשל היותו בתחילת חייו ובתחילת דרכו הצבאית. לנוכח האמור המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו ענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה. בשל שירותו הצבאי ביחידה קרבית נמנע שירות המבחן מלהמליץ על של"צ.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

7. בטיעוניה בכתב, הפנתה **המאשימה** לעובדות כתב האישום המתוקן, לחומרת העבירות בהן הודה הנאשם ולתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. לטענת המאשימה חומרת העבירות בהן הודה הנאשם אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה, בהתאם לתנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב. המאשימה סבורה כי אף התנאי השני להלכת כתב אינו מתקיים במקרה זה. לשיטתה, פגיעה בדימויו העצמי של הנאשם, כאמור בתסקיר שירות המבחן, אינה מהווה נזק קונקרטי והנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי אחר העלול להיגרם לו במידה ויורשע בדין. לנוכח האמור, סבורה המאשימה כי יש להרשיע את הנאשם.

8. המאשימה הוסיפה כי במעשיו פגע הנאשם בשלטון החוק ובשלמות גופו של שוטר הממלא תפקיד ציבורי. חלקו היחסי של הנאשם במקרה דנן הינו רב יותר מזה של יתר המעורבים. אומנם לא נגרם לשוטר נזק גופני חמור אך לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק הטמון במעשיו של הנאשם. באשר למתחם הענישה ההולם, סבורה המאשימה כי זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לבצע בעבודות שירות, עד ל-18 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. לנאשם אין הרשעות קודמות והוא הודה במיוחד לו. לנוכח התסקיר החיובי שהתקבל בעניינו והמלצת שירות המבחן, ובשים לב להערכת הסיכון הנמוכה להישנות עבירות דומות בעתיד, סבורה המאשימה כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה ההולם משיקולי שיקום ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד כך שייגזרו על הנאשם מאסר מותנה, צו מבחן למשך שנה ופיצוי לשוטר.

9. אף **הסנגור** הפנה בטיעונו לתסקיר שירות המבחן וביקש לאמץ המלצתו להימנע מהרשעת הנאשם. כתמיכה לדרישה זו, ועל מנת לבסס את הטענה בדבר הנזק העלול להיגרם לנאשם אם יורשע, הגיש הסנגור לעיוני שורה של מסמכים המעידים על אופיו של הנאשם, הצטיינותו בשירות הצבאי כלוחם ומכתבי המלצה מאת מחנכיו ומפקדיו. לדבריו, מן המסמכים אף עולה כי הנאשם עתיד להשתלב בקורס קצינים והרשעתו בדין עלולה לפגוע באפשרות זו. הסנגור הפנה לפסיקה וציין כי ניתן להימנע מהרשעה גם ללא הוכחת נזק קונקרטי זאת על מנת להימנע מפגיעה באפשרויות עתידיות, במיוחד כאשר עסקין בנאשם בגיר צעיר שכל עתידו לפניו. לדבריו, המקרה דנן עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב. לבסוף חזר הסנגור על בקשתו לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

10. **הנאשם** בדברו הודה כי מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן חמורים, אך הוסיף כי מאז עשה דברים רבים

וכיום הוא נמצא במקום אחר. לדבריו, מזה שנה וארבעה חודשים הוא משרת שירות קרבי ותורם למדינה ולחברה. לאחרונה אף סיים מסלול והחל בתפקיד פיקודי בגדוד.

אי- הרשעה - דיון:

11. כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה יורשע במיוחד לו ורק במקרים חריגים שבהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם בדיון. ככלל, נקבעו בפסיקה שני מבחנים מרכזיים לסיום הליך ללא הרשעה:

א. סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה והאם אפשר בנסיבות אלה לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי שיש בהרשעה.

ב. נסיבותיו האישיות של הנאשם והפגיעה הצפויה לו והאם הנזק הצפוי להיגרם לו עקב ההרשעה הינו כזה הפוגע בסיכויי שיקומו וחורג מהראוי בנסיבות העניין.

(ראו ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (1997); רע"פ 6904/09 **בלוך נ' מדינת ישראל**, מיום 26.11.09; ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון**, מיום 23.7.09 וכן רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל**, מיום 2.8.10).

12. עוד נקבע בפסיקת בתי המשפט כי קיימת מקבילית כוחות בין המבחנים השונים, וככל שכוחו של האחד רב יותר, ניתן להסתפק בעוצמה חלשה יותר באשר למבחן השני. לעניין זה ראו ב - עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 44406-11-12 **שואהנה נ' מדינת ישראל** (16.2.12), דברי כב' השופט רמי אמיר:

"שיקולי השיקום הם רק אחד משיקולי הענישה, ולכן דרישת הנזק המיוחד הנובע מעצם ההרשעה נשקלת כנגד חומרת העבירה, וכנגד תכליות הענישה המבוססות על חומרת העבירה, קרי הרתעת הנאשם והרתעת הרבים. שקילה משולבת זו של תכליות ושיקולי הענישה נעשית כמקבילית כוחות, כך שכלל שהעבירה פחותה בחומרתה כן ניתן משקל יתר לשיקולי השיקום, וממילא נפחית במידת החומרה והקונקרטיות שנדרוש מהנזק הנובע מההרשעה. אין זו רטוריקה משפטית שמכסה על פרקטיקה שיפוטית אחרת. מדובר בשיקול דעת שיפוטי שמושם בנסיבות כל עניין על ידי איזון הולם של שיקולי הענישה השונים."

13. הבחירה שלא להרשיע נאשם, משקפת את בחירת ביתהמשפט לנקוט בעניינו אמצעי שיקום חלף הסנקציות התגמוליות. בהיעדר הרשעה גוברת יד האמצעים המתקנים - המבחן ועבודות השירות לתועלת הציבור, ובין האמצעים האלה אך טבעי הוא לכלול את החיוב בפיצוי הנפגע. במקרים מסוימים אף עשויה ההחלטה לחייבו בתשלום פיצויים לנפגע להקל על הבחירה שלא להרשיעו. בע"פ 8528/12 **ציפורה אלירן נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 3.3.13) קבע כב' השופט שוהם, בהסתמך על פסיקה קודמת כך :

"הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר "חריג שבחריגים" וכן "על ביהמ"ש לבחון בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע

הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם, וכפי שנקבע בעניין ביטון, על בית המשפט להשתכנע "כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטיה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב". עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד. בעניין פריגין ציינתי, בהקשר זה, כי קבלת הגישה, לפיה יש לבחון נזקים אפשריים, העלולים להתרחש בעתיד, גם אם מדובר בנאשמים צעירים, "תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

(ראו החלטות נוספות של כב' השופט שוהם בהקשר זה - רע"פ 5115/13 מנחם שרון נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.9.13; רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 4.3.13 ורע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 6.12.12).

14. באשר לסוגיית חומרת העבירה והפגיעה בשיקולי הענישה האחרים, אין חולק כי כל פגיעה כנגד אנשי ציבור והמשרתים בגופי הביטחון הינה פגיעה חמורה אשר יש להתייחס אליה בחומרה. עם זאת, נדרשת בחינה מעמיקה באשר לנסיבות ביצועה ולחומרת הפגיעה, שכן דרך כלל, עבירה זו מחייבת הרשעת נאשם, ולכן הימנעות מהרשעה תהא מוצדקת עת יתקיימו נסיבות חריגות המצדיקות זאת כגון פגיעה קלה במשרת הציבור, פגיעה קלה בערכים המוגנים, ולעומת זאת פגיעה משמעותית עד מאוד בנאשם במידה שיורשע בדין.

15. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות במקרה דנן, הנאשם סירב להזדהות בפני שוטר, התקרב אליו בצורה מאיימת וקילל אותו. הנאשם אף דחף את השוטר והתנגד למעצרו. כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם נמלט מהמקום וכשהשוטר אחז בו הוא עיקם את ידו. אין חולק כי מעשיו של הנאשם חמורים, כפי שאף הוא עצמו ציין בפני שירות המבחן ובפניי. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערכים מוגנים חשובים, בין היתר - הגנה עלשלמותגופושלאדם, שמירתהסדרהציבורי, פגיעהביכולתםשל גורמי אכיפתהחוקלבצעאתתפקידם והגנהעלשלטוןהחוקוכיבודו. עבירות המבוצעות כנגד שוטרים פוגעות בשוטר עצמו, בסדר הציבורי, ביכולתו של השוטר למלא את תפקידו ובשלטון החוק. מבצען של העבירות הללו פוגע בכבודו ובביטחונו האישי של השוטר ומעמיד בסיכון אף את שלמות גופו.

16. על אף האמור, אינני סבור כי די בכך כדי לקבוע כי התנאי הראשון להלכת כתב אינו מתקיים במקרה דנן. סבורני כי אין בנסיבות המקרה, כשלעצמן, כדי למנוע בחינת הבקשה להימנע מהרשעת הנאשם. חרף העובדה שהנאשם תקף שוטר, מעשה התקיפה כשלעצמו אינו מן החמורים והנזק שנגרם לשוטר אף הוא אינו חמור והסתכם בשריטה בידו השמאלית. האירוע אף לא הסלים מעבר לנטען בכתב האישום המתוקן. מעבר לפגיעה הקיימת בערכים המוגנים, בחינת נסיבותיו של המקרה דנן, כפי שאף נעשה ע"י שירות המבחן, מלמדת כי מדובר באירוע נקודתי וחד פעמי אשר לא אפיין ואינו מאפיין כיום, ביתר שאת, את הנאשם שלפניי.

17. סבורני, כפי שיפורט להלן, כי אף התנאי השני להלכת כתב היינו - פגיעה חמורה ובלתי מידתית בנאשם באם יורשע בדיון, הוכח ובוסס היטב בראיות שהוצגו לעיוני. נדגיש, כי בעת ביצוען של העבירות (ביום 3.2.2017) עבר הנאשם את גיל 18 בחודשים ספורים בלבד. עסקינן בבחור צעיר אשר במהלך בילוי במועדון, וככול הנראה לאחר שתיית אלכוהול בלתי מבוקרת, הפעיל שיקול דעת מוטעה והתייחס באופן לא ראוי למאבטח ולשוטרים שהגיעו למקום. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר במי שבמסגרות הלימוד השונות תואר כנער בוגר ונבון, בעל יכולות לימודיות טובות וללא קשיי התנהגות. לאחר סיום לימודיו השתלב הנאשם במכינה קדם צבאית למנהיגות חברתית "תמיר" בקצרין במשך כ-10 חודשים. מסגרת זו הכינה אותו לשירות צבאי קרבי משמעותי, שירות בו הוא מצוי כיום. ממכתבי ההמלצה שהוגשו לעיוני עולה כי הנאשם הינו אדם לבבי וערכי העומד בכול האתגרים שהמכינה הקדם צבאית הציבה בפניו ואף גילה משמעת עצמית ומנהיגות, סייע לזולת והתנדב לפעילויות שונות. במהלך לימודיו במכינה גילה הנאשם רצון עז להשתלב בשירות צבאי משמעותי כשם שאכן עשה (ראו מכתבו של מר יעיש חנונא, ראש מכינת "תמיר").

18. מן המסמכים שהוגשו בנוגע לשירותו הצבאי של הנאשם עולה כי הוא התגייס לגדוד "שקד" של חטיבת גבעתי. בתום הטירונות ותקופת הכשרה נוספת, אותה סיים בהצטיינות (ראו תעודת הצטיינות אשר הוגשה), יצא הנאשם לקורס מ"כים אשר אף אותו סיים לאחרונה בהצלחה (הוגש מסמך). ממכתבי ההמלצה של מפקדיו עולה כי הינו חייל למופת, אהוב על חבריו ומפקדיו, בעל מוטיבציה לשרת ולתרום וראשון לכול משימה. צוין כי מדובר בחייל עם ראש על הכתפיים, אחראי ותמיד ניתן לסמוך עליו שיבצע את המשימות המוטלות עליו על הצד הטוב ביותר. עוד צוין כי הוא מדורג בראש המחלקה ועתיד לצאת לפיקוד ומפקדיו, המעריכים אותו מאוד, מתכוונים להוציאו לקורס קצינים על מנת שיחזור להיות קצין לוחם בחטיבת גבעתי. מפקדו הישיר ביקש להתחשב בשירותו הצבאי של הנאשם (ראו מכתביו של סרן יעקוב יהושוע, מפקד הפלוגה בה משרת הנאשם).

19. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מערכת היחסים המשפחתית, בעיקר בין הנאשם להוריו הדתיים, תקינה, על אף התרחקות הנאשם מן הדת עובר לביצוען של העבירות. היחסים מבוססים על כבוד הדדי ותמיכה. הוריו אף תמכו בהחלטתו להתגייס לצה"ל. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו בכול שלביו של הליך זה הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי מעשיו הושפעו מהפרזותו בשתיית אלכוהול באותו ערב וזאת בניגוד לאופיו. לנוכח התרשמותי מן הנאשם אני מאמין לו שמדובר באירוע נקודתי, חד פעמי עליו הוא מתחרט, וכי דרכו מאז שונה לחלוטין ומבוססת על תרומה רבה לזולת. יש להתייחס בכובד ראש במקרה דנן לאמור בתסקיר שירות המבחן. מתסקיר זה עולה כי מדובר בבחור צעיר וחיובי המצוי בשלבי גיבוש זהותו העצמית ונראה כי ההליך הפלילי נתפס כמרתיע עבורו. שירות המבחן התרשם כי השירות הצבאי מהווה עבור הנאשם מקום בו הוא יכול להביא את יכולותיו לידי ביטוי ולסייע לו בהעלאת ערכו העצמי.

20. מן המסמכים שהוצגו לעיוני עולה כי הנאשם הינו לוחם מצטיין, מוביל ואחראי. הנאשם הינו חייל למופת, בעל מוטיבציה לשרת וניתן לסמוך עליו כי יבצע את המשימות המוטלות עליו על הצד הטוב ביותר. עוד עולה מהמסמכים כי הנאשם זוכה להערכה רבה מצד מפקדיו. מן המסמכים הללו ניתן אף ללמוד על אופיו החיובי של הנאשם ובכך יש כדי לחזק את הרושם לפיו האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן לא היה מתוכנן, אינו אופייני לנאשם, ולמעשה מדובר במעידה חד פעמית. שירות המבחן התרשם כי לנוכח אישיותו החיובית והתנהלות התקינה עד לאותו אירוע הסיכון להישנות עבירה דומה נמוך.

21. באשר לדרישה לפיה יש לבחון האם היא בהרשעת הנאשם כדי לפגוע פגיעה קונקרטיה בשיקומו ועתידו של הנאשם, סבורני כי יש לבחון שאלה זו בראיה רחבה יותר משאלת השפעת הרשעת הנאשם על אפשרויות תעסוקה או לימודים עתידיות הנבחנות בדרך כלל. הפגיעה הממשית בשיקום הנאשם לנוכח גילו הצעיר, איננה מתייחסת רק לפגיעה באפשרויות הללו אלא חולשת על כל שאר תחומי חייו ויכולתו להמשיך בהם מבלי שהרשעה זו תעמוד לו למכשול. במקרה זה, השכיל הנאשם להוכיח כי עלול להיגרם לו נזק קונקרטי מוחשי ומשמעותי באם יורשע בדין וכי הרשעתו עלולה לפגוע בעתידו ובעיקר באפשרות הפתוחות בפניו ממש כיום במסגרת הצבאית בה הוא משרת שירות כלוחם וביכולתו להתקדם במסגרת זו. דברי מפקד הפלוגה לפיהם בכוונתו להמליץ כי הנאשם יצא לקורס קצינים בעתיד הנראה לעין, המלצה אשר אינו נחלת כל חייל, משמעותית בעיניי להמשך דרכו ועתידו של הנאשם ולהמשך תרומתו לצבא ולמדינה, ולא מצאתי הצדקה או טעם סביר לסכל אפשרות זו.

22. הנאשם הינו אדם צעיר שעברו נקי וללא רבב, ביצע את העבירה תוך כישלון חד פעמי, ככול הנראה בשל השפעת אלכוהול. שתיית אלכוהול בלתי מבוקרת מסירת עכבות, כידוע, ועלולה לגרום לנזק רב. איני מתייחס לכך כנימוק לקולה אלא אך על מנת להדגיש את הגורם האפשרי לכך שהנאשם סטה באופן חד פעמי מהתנהגותו הנורמטיבית. אינני סבור כי נסיבות המקרה מחייבות השמת מכשול משמעותי בדרכו של הנאשם בדמות הרשעה פלילית המטילה כתם ורודפת נאשמים כצל כבד במשך שנים רבות, זאת בשים לב לאפשרויות הפתוחות בפניו אשר הינן אפשרויות מוחשיות וריאליות בהווה ולא תיאורטיות, כפי שסבורה המאשימה.

23. מתחם הענישה במקרים מסוג זה נע בין מאסר מותנה ועד למס' חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בבסיס המתחם עומדת כמובן הרשעת נאשם בדין. עם זאת, איזון בין מכלול השיקולים המפורטים לעיל, בנסיבות העניין, ובאופן חריג, מאפשר לבכר את שיקול השיקום על פני שיקולי הגמול וההרתעה. חלופת הזמן מאז ביצוען של העבירות והתהליך המשמעותי שעבר הנאשם מאז הוגש כתב האישום המקורי ועד היום, ובעיקר השירות הצבאי המשמעותי בו הוא מצוי כיום כל אלה מלמדים כי הנאשם מיוזמתו עבר הליך שיקום מוצלח ולכן ראוי להימנע מהרשעת הנאשם כחריג לכלל הנוהג בעבירות מסוג זה.

24. הנאשם הודה, נטל אחריות והביע צער על מעשיו. אף חלופת הזמן מאז ביצוען של העבירות והעובדה כי מאז לא נפתחו תיקים חדשים נגדו מחזקים את התרשמותי הן באשר לאופיו החיובי של הנאשם והן באשר לכך שמדובר באירוע חריג מבחינתו. לנוכח האמור, אינני סבור כי הימנעות מהרשעת הנאשם בנסיבות מקרה זה תפגע באינטרס הציבורי או בשיקולי ההרתעה פגיעה אשר לא ניתן להשלים עמה. סבורני כי דווקא הרשעת הנאשם בשלב זה של חייו, כאשר מן התסקיר עולה תמונה חיובית מאוד, אינה מידתית ותפגע באופן ברור בהמשך שירותו הצבאי המועיל, מעבר לנחוץ בנסיבות העניין.

25. לצד המלצתו להימנע מהרשעת הנאשם נמנע שירות המבחן, בצדק לטעמי, מלהמליץ על רכיבי ענישה נוספים. ביצועו של של"צ, בשים לב לאופי שירותו הצבאי של הנאשם כלוחם בגדוד חי"ר, אינו ישים. לטעמי נדרשת תקופת מבחן נוספת, אשר תישא אופי פיקוחי, כפי שהגדיר זאת שירות המבחן, במהלכה יתקיימו פגישות תקופתיות עם הנאשם. לא נעלמה מעיניי העובדה כי עסקינן בהחלטה חריגה אשר אף אינה מתיישבת עם העונש שנגזר על נאשם מס' 3 (נדון למע"ת ולהתחייבות כספית במסגרת הסדר טיעון מוסכם בין הצדדים. ההליכים בעניינו של נאשם מס' 2 עוכבו), אך הטעמים לאבחנה זו פורטו לעיל. באשר לדרישת המאשימה לחייב את הנאשם לפצות את השוטר, סבורני כי אין לכך בנסיבות העניין ויש להותיר בקשה מסוג זה, בכול הנוגע

למשרתי ציבור בכלל ושוטרים בפרט, למקרים חמורים יותר.

26. אשר על-כן, אני מורה כדלקמן:

א. **הנאשם לא יורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.**

ב. **אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.**

במהלך תקופה זו ישתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן ככול שיידרש. הובהר לנאשם כי אי עמידה בתנאי הצו, לרבות אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן, עלול להביא לפקיעתו של הצו ולחידוש הדיון בעניינו.

ג. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך שנתיים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ₪.

מזכירות בית המשפט תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תש"פ, 23/12/2019 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם כאמור לעיל.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תש"פ, 23/12/2019 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

הוקלדעלידימגיחייט